

Ο συγγραφέας, μέσω της συγκεκριμένης πρότασης, παρουσιάζει εύγλωττα και με γλαφυρότητα τον σταδιακό μετασχηματισμό της κοινωνίας, τη ριζική αλλαγή που υφίσταται το παραδοσιακό επάγγελμα των ταμπάκων, ενώ στο τέλος ελλοχεύει ο κίνδυνος της εξαφάνισής του, εξαιτίας της προϊούσας εκβιομηχάνισης.

Μέσω της νέας αυτής εποχής, αλλάζει, επίσης, ο τρόπος με τον οποίο βλέπουν οι ταμπάκοι τον κόσμο, διότι αρχίζουν να κοινωνικοποιούνται, να επικοινωνούν με ανθρώπους πέρα από την ταμπάκινη κοινωνία και να επεκτείνουν τον κύκλο τους. Ο Σιούλας συγκεκριμένα, αλλάζει τον τρόπο που βλέπει τους ανθρώπους, καθώς γνωρίζει για πρώτη φορά την πραγματική καλοσύνη, μέσω της επαφής του με τον «γύφτο», όπως αποκαλείται στο διήγημα.

Παρομοιάζεται η πτώση της Ιεριχούς με την «Ιεριχώ» των ταμπάκων, καθώς και αυτή βρίσκεται πλέον σε παρακμή μέσα στις σάλπιγγες των νέων καιρών, δηλαδή στα ουρλιαχτά των μηχανών. Είναι πια ξεκάθαρο πως η νέα εποχή και οι αλλαγές που την ακολουθούν είναι αναπόφευκτες.

Οι ταμπάκοι οδηγούνται πια στον μαρασμό, καθώς η κατεργασία των δερμάτων γίνεται πλέον με μηχανές, αφού αυτό ταυτίζεται με μια ταχύτερη και φθηνότερη διαδικασία. Η αλλαγή αυτή είναι αδήριτη ανάγκη, διότι η ανθρωπότητα και οι κοινωνίες εξελίσσονται απρόσκοπτα στο πέρασμα των χρόνων. Ο πρωταγωνιστής, ο Σιούλας, αντιπροσωπεύοντας την κάστα του, την περιφρονητική, κλειστόμυαλη και περιορισμένη στα όρια του κόσμου της κοινωνική του τάξη, μένει, αρχικά, αδρανής μπροστά σε αυτή την αλλαγή. Η συμπεριφορά του αυτή εξηγείται μέσω του πεισματάρικου τρόπου σκέψης του που χαρακτήριζε, γενικότερα, την κοινωνία των ταμπάκων. Φαίνεται να είναι σε άρνηση της επερχόμενης ανεργίας και της ανέχειας της οικογένειάς του. Για αυτό και οι προσπάθειές του να αποφύγει την κατάσταση αυτή είναι μηδαμινές. Είναι εγκλωβισμένος στο ασφαλές σινάφι του και μόνο όταν οι συνέπειες των αλλαγών αγγίζουν την οικογένειά του και γίνεται ξεκάθαρο πως αυτή είναι μια μη αναστρέψιμη κατάσταση, οδηγείται τελικά, απελπισμένος, σε δραστικά μέτρα. Τότε, δηλαδή, αρχίζει να πουλά τα θηράματά του στην αγορά, μια κίνηση που αποτελεί την καθοριστική γραμμή μεταξύ του πριν και του μετά της δουλειάς των ταμπάκων, καθώς κινητοποίησε και τους υπόλοιπους να κάνουν το ίδιο, προκειμένου να επιβιώσουν.